

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู เนื่องจากคุณภาพของการศึกษาจะมีคุณภาพสูงหรือคุณภาพต่ำ ต้องดูจากผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิต และผลลัพธ์ที่ครูได้สร้างขึ้นมาในระบบการศึกษาในโรงเรียน (ไกรยุทธ ธีรยาศินันท์, 2533 : 2 อ้างถึงในบัญชา อึ้งสกุล; 2537) การวิจัยเป็นหัวใจของการพัฒนาการศึกษา ทั้งนี้เพราะวิทยาการต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน ได้รับความเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ตามสภาวะความเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมืองและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมาในทุก ๆ ด้านการที่มนุษย์มีการพัฒนาสื่อต้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ หลายชนิดก็ตาม ย่อมต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษาค้นคว้าวิจัย และผ่านการทดลอง เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ รวมทั้งการแก้ปัญหาเป็นมาอย่างดีแล้ว และสามารถนำไปปรับปรุง และประยุกต์ใช้กับงานที่ปฏิบัติอยู่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้แต่ในปัจจุบันนี้ การศึกษาของไทยยังมีปัญหาด้านคุณภาพอันเนื่องมาจาก กระบวนการเรียนการสอนที่ผ่านมายังไม่อาจให้เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียนได้ (สิปปนนท์ เกตุทัต, 2538. อ้างถึงในบัญชา อึ้งสกุล; 2537)

จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับแหล่งความรู้ ความสำคัญทางด้านวิธีการสอนของครู พบว่าใช้หลักความรู้ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสอนของครูมากที่สุด ประการแรกคือประสบการณ์เดิมของครูเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบเดิมตามที่ครูได้รับประสบการณ์ตรง มาจากการได้ศึกษาเรียนรู้มาจากครูผู้สั่งสอนมา ครูถูกสอนมาอย่างไรเมื่อเป็นผู้เรียน พอเรียนจบออกมาเมื่อเข้ามาเป็นครูก็นำรูปแบบการสอนแบบที่ได้รับการฝึกฝนมา ก็จะนำวิธีการสอนนั้นมาถ่ายทอดต่อไป ผลจากประสบการณ์ตรงที่ได้นั้นเองจึงทำให้ครูไม่ค่อยที่จะพัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนของตนเอง และนอกจากนี้ยังพบว่าประสบการณ์ตรงที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือประสบการณ์ตรง ในการปฏิบัติงานสอนในวิชาชีพของครู ครูมีฐานข้อมูลของการคิดและตัดสินใจมาจากภูมิหลัง ความสนใจและประสบการณ์ของตนเอง ในการปฏิบัติงานสอนแต่ละวันครูจะต้องมีการตัดสินใจ ในเรื่องที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นประสบการณ์ของครูจึงมีขอบเขตที่จำกัด เพราะครูอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่เป็นโรงเรียนเพียงโรงเรียนเดียว รูปแบบการสอนก็เป็นรูปแบบเดียวหรือเป็นแบบที่จำกัด แต่ในสภาพการทำงานจริงของครู ครูต้องไปจัดการเรียนการสอนกับนักเรียน ที่มาจากครอบครัวที่หลากหลาย และมาจากสังคมที่มีความแตกต่างกัน การที่จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในสังคมที่มีความแตกต่างที่อยู่รอบๆ ตัวจนถึงการตัดสินใจเลือกวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ อย่างเหมาะสมกับนักเรียนที่หลากหลายนั้นจึงเป็นไปได้ยาก

เนื่องจากฐานความรู้ของครูมีขีดจำกัดอยู่ที่ประสบการณ์เดิมของตนเอง (Sheldon and Allain, 1987 อ้างถึงใน บัญชา อิงสกุล, 2537)

จากปัญหาดังกล่าวก็ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหา ในทิศทางการหาวิธีการที่จะเพิ่มศักยภาพเพื่อขยายฐานความรู้ให้กับกว้างขวางและทันสมัย ครอบคลุมความหลากหลายของนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น แนวทางที่จะมุ่งไปสู่การพัฒนาครูดังกล่าวมีหลายแนวทาง เช่น การทำวิจัย การสร้างสมประสบการณ์และการศึกษาค้นคว้าจากตำราหรือเอกสาร (จรัส สุวรรณเวลา, 2533) ซึ่งนักวิชาการและนักวิจัยทางการศึกษาต่างก็ได้พยายามศึกษาถึงแนวทางต่าง ๆ ที่จะช่วยในการพัฒนาครู แนวคิดหนึ่งคือ ใช้การวิจัยนำไปสู่ขยายฐานความรู้ของครู ในตอนแรกของแนวคิดนี้ วิธีการหนึ่งคือ ให้นักวิชาการหรือนักวิจัยเป็นผู้ทำการศึกษา ทำวิจัย เพื่อให้ได้องค์ความรู้แล้วนำมาให้ครูได้ศึกษา ซึ่งคาดว่าครูจะเป็นผู้นำเอาผลการวิจัยไปใช้ทันที ปรากฏว่า ผลที่ได้จากการวิจัยนั้นไม่ค่อยจะเป็นประโยชน์ต่อครู เพราะไม่ตรงกับความต้องการ และปัญหาจริงของครู ดังนั้นความหวังของนักวิจัยทั้งหลายที่จะใช้ผลของการวิจัยที่ตนเป็นผู้ทำ เพื่อขยายฐานความรู้ของครูนั้นจึงมีขีดจำกัดอีก ครูมีความเชื่อว่าตนเองไม่สามารถที่จะอ่านงานวิจัยให้เข้าใจได้ และครูเชื่อว่าผลจากการวิจัยไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์การเรียนการสอนที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยัง พบว่า ข้อความที่ได้จากการวิจัยการศึกษานั้นยากต่อการแปลผล และยากต่อการนำไปเชื่อมโยงกับปัญหาจริงที่เกิดกับครู และผู้บริหารในโรงเรียนได้ (อ้างถึงใน บัญชา อิงสกุล, 2537)

ตามแนวนโยบายการศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2535 - 2539, 1 : 36 ; อ้างถึงใน ธารวรรักษ์ สไลประภาส, 2536 ระบุว่า ให้มีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา การสร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน และได้ยึกระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นหลักในการจัดการศึกษาของชาติ การส่งเสริมการเรียนด้านกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาได้ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา โดยให้ความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาคนพัฒนางานและการใช้ผลงานวิจัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาในแนวนโยบายการศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2540 - 2544 ได้ระบุว่าให้มีการประเมินความก้าวหน้าของครู โดยมุ่งเน้นการวัดประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานในด้านคุณภาพการเรียนการสอนของนักเรียน และสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นการทำวิจัยของครูในโรงเรียน การวิจัยเพื่อหาความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์ของการเรียนการสอน ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนในสภาพปัจจุบันแนวทางการพัฒนา และการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีใหม่ ๆ ช่วยในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในการใช้นวัตกรรมไปช่วยในการจัดการเรียนการสอนครูยังมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย เพื่อจะนำ

ผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนจำนวนน้อย ซึ่งตรงกับกระทรวงศึกษาธิการ (2534 :3) ที่ระบุว่าปัญหาการส่งเสริมการทำวิจัย ในช่วงแผนการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) การกำหนดทิศทางการศึกษาวิจัยยังไม่ชัดเจนที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ ได้เนื่องจาก ในการทำวิจัยในสถานศึกษายังไม่มีประสิทธิภาพ ในด้านของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ระบุว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุน ให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสร้างเสริม ความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอัน มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในประเทศพัฒนาวิชาชีพครู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 30 ได้ ระบุว่าให้สถานศึกษาพัฒนาด้านกระบวนการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการ ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถ มีการจัดวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ การศึกษาและ มาตรา 67 ได้ระบุว่ารัฐต้องส่งเสริมให้มีการทำวิจัย และพัฒนาการผลิตและการ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยี ด้านการศึกษา เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

จะเห็นได้ว่า การทำวิจัยของครูในโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาฐานความรู้ ในวิชาชีพของครูซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู ที่ทำวิจัยเชิงปฏิบัติการหรือเชิงสำรวจ จะเป็นผู้ที่แสวงหาความรู้ผู้ตลอดเวลาฐานความรู้ของครู จะมีขอบข่ายที่กว้างขวาง ทำให้ครูสามารถปฏิบัติงานการทำวิจัยในโรงเรียนได้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากขึ้นดังนั้นหน่วยงานในการพัฒนาครูจึงเห็นว่าการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการหรือ เชิงสำรวจในโรงเรียน น่าจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสุโขทัยนั้นมีโรงเรียนประถมศึกษากระจายอยู่ในเขตพื้นที่ทั่วไป ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในด้านการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน ประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ช่วยผู้บริหารแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน ทางด้าน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร ควรมึบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน เพื่อจะได้้นำผลการวิจัยนำไปพัฒนา ด้านการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด สุโขทัย ควรมึนโยบายการกำหนดและวางแผน ตามนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับ ที่ 7) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ต่อการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูในโรงเรียน ได้จัดทำงานวิจัยขึ้นในโรงเรียนมากขึ้นเพียงใด เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาในการทำวิจัยของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2543 จำนวน 452 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2543 จำนวน 234 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น (Strata)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 วุฒิการศึกษาจำแนกเป็นปริญญาตรีและปริญญาโท

2.1.2 ประสบการณ์ในการบริหารงานจำแนกเป็นน้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี

และมากกว่า 10 ปี

2.1.3 ขนาดโรงเรียนจำแนกเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียนมี 5 ด้านคือ

2.2.1 การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน

2.2.2 การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน

2.2.3 การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน

2.2.4 การมีความรับผิดชอบต่อการทำวิจัยของครูในโรงเรียน

2.2.5 การส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวทางการกำหนดนโยบาย และวางแผนในการส่งเสริมสนับสนุน การทำวิจัยของครูในโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสุโขทัย
2. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการวางแผน และ การพัฒนาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัย ของครูในโรงเรียนแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานต่างกัน มีบทบาทต่อการ ส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียนแตกต่างกัน
3. ผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัย ของครูในโรงเรียนแตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย
Pibulsongkram Rajabhat University

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาทของผู้บริหาร หมายถึง การปฏิบัติตนของผู้บริหารในการกำหนดนโยบาย และวางแผน ส่งเสริมสนับสนุน คอยกำกับดูแลการปฏิบัติงาน และอำนวยความสะดวกให้กับครูผู้ทำการวิจัย
2. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2543
3. การทำวิจัยในโรงเรียน หมายถึง ผลงานวิจัยที่ครูในสถานศึกษา ได้จัดทำผลงานวิจัยหรือได้ร่วมกันจัดทำในโรงเรียน ซึ่งรวมถึงการทำวิจัยในชั้นเรียน และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
4. การกำหนดนโยบายและวางแผนการส่งเสริมสนับสนุน การทำวิจัยของครูในโรงเรียน หมายถึง การกำหนดนโยบายการวางแผนและการสนับสนุน การให้คำแนะนำปรึกษา การควบคุมการปฏิบัติงาน การประสานงาน การเผยแพร่ การส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน
 - 4.1 การกำหนดนโยบายและวางแผนการทำวิจัยของครูในโรงเรียน หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่ผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดและวางแผนการสนับสนุน และส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูทำการทำวิจัยของครูในโรงเรียน
 - 4.2 การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่ผู้บริหารโรงเรียนให้การยกย่องชมเชย รับฟังความคิดเห็นและยอมรับความสามารถของครูผู้ทำวิจัยของในโรงเรียน รวมทั้งจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย
 - 4.3 การให้ความสำคัญการทำวิจัยของครูในโรงเรียน หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่ผู้บริหารมีการกระตุ้นครูให้เห็นความสำคัญ ของการทำวิจัยเพื่อแสวงหาทางเลือกใหม่ ๆ มาปรับปรุงการเรียนการสอนสนับสนุนครูให้ได้ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม จัดการอบรมสัมมนา
 - 4.4 การมีความรับผิดชอบต่อการทำวิจัยของครูในโรงเรียน หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่ผู้บริหารโรงเรียนเอาใจใส่การปฏิบัติงานวิจัยของครูอย่างเต็มที่ แนะนำให้คำปรึกษา และช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยของครู
 - 4.5 การส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่ผู้บริหารโรงเรียน ได้ส่งเสริมให้ครูมีกำลังใจในการจัดทำงานวิจัย การให้ความดีความชอบแก่ครูผู้ผลิตผลงานวิจัย
5. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ วุฒิปริญญาตรีและวุฒิปริญญาโท
6. ประสบการณ์ในการบริหารงาน หมายถึง ระยะเวลาของผู้บริหารโรงเรียนที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ปฏิบัติงานในโรงเรียน หรือหลายโรงเรียนรวมกัน จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารน้อยกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 – 10 ปี และมากกว่า 10 ปี

7. ขนาดโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดโรงเรียน โดยยึดจำนวนนักเรียน ตามความมากน้อยของนักเรียน แบ่งเป็น 3 ขนาด ตามเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณประจำปี (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2528 : 5) ดังนี้

7.1 โรงเรียนขนาดเล็ก คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน น้อยกว่า 120 คน

7.2 โรงเรียนขนาดกลาง คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121 - 300 คน

7.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

8. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดทำการสอนระดับอนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 รวมถึงโรงเรียนประถมศึกษาที่ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย

9. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบการ ปฏิบัติงานของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทั้ง 9 อำเภอ คืออำเภอเมือง อำเภอสวรรคโลก อำเภอศรีสำโรง อำเภอบ้านด่านลานหอย อำเภอคีรีมาศ อำเภอศรีสำริด อำเภอกงไกรลาศ อำเภอศรีนคร และอำเภอทุ่งเสลี่ยม โรงเรียนและครูในเขตพื้นที่จังหวัดสุโขทัยทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย
Pibulsongkram Rajabhat University